

השבת של רבי נחמן מברסלב

טוב להגיד ולשיר נ נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

על ידי זה כמו שכתוב **וכסף הרביתי להם וזהב עשו לבעל** וכמו שאמרו רבותינו ז"ל על פסוק **ודי זהב וכו'**, וכל זה נמשך מתאוה הכלליית שהיא תאוות ניאוף כמו שאמרו רבותינו ז"ל **לא עבדו ישראל את העגל אלא להתיר להם וכו'**, כי זה תלוי בזה.

כי הצדיק עוסק רק ליחד קודשא-בריך-הוא ושכינתה בכל מעשיו ותנועותיו בלמודו בתורה ובכל עסקיו ובפרט בזווגו שהוא בקדושה נפלאה בבחינת יחודים העליונים בחינת **וישק יעקב לרחל וכו'**. כי הכל אחד אצלו, עבודתו בעסק התורה ועבודתו באכילה ושתייה וזווג הכל רק לה' לבד ליחד יחודים קדושים לגלות אלקותו ומלכותו בעולם. אבל רוב העולם אינם זוכים לזה ואפילו כשרים וצדיקים אינם זוכים לזה בשלמות כי הוא מלחמה עצומה ובפרט בתאוה הכלליות כידוע, וכפי מה שנוטה בתאוה הזאת להנאת עצמו כמו כן אינו זוכה שיהיה למודו בצחות וזכות כראוי, וכל תיקונו הוא רק על ידי הצדיק הגדול הנ"ל שיכול להרים הכל. אבל כשמתגבר בו תאוות עולם הזה עד שנוטה לשמאל לגמרי עד שנעשה לו פה לדבר על הצדיק הגדול וחולק ומתנגד עליו, וממנו לומדים שאר ההמון המגושמים יותר ויותר, עד שיש שהם מזוהמים מאד בעברות ואסורים גמורים רחמנא לצלן, בפרט כמצוי עכשיו, המקום יכפר, על ידי זה נעשים כל הקלקולים רחמנא לצלן, ועל ידי זה כל אריכת הגלות בעוונותינו הרבים (לקוטי הלכות - הלכות ראשית הגז ה' - אות ח'):

מלחמה

(מספר אפי הנחל - מכתב ע"ד)

ב"ה, כ"א תמוז, תשכ"ה.

לכבוד עיני ולבי, מר ... , החביב בעיני ה' כאשר לבעלה. בגלל גודל תוקף תאוותו ותשוקתו לדבק עצמו בהמלך החכם האמת, הקיים לנצח ומגן על ישראל להעלותם מבטן שאול, מעמקי עמקי הירידה, מתכלית גשמיות דגשמיות, לעילא ולעילה מכל הרוחניות. יהי ה' מגן בעדך וירפא ויבריא אותך ואת ביתך בשלמות, בגוף ונפש.

עיקר כבוד וגדולת המלכות הוא על-ידי ענוה דייקא. וכל מה שיש להמלך ענוה ביותר, מתפשט מלכותו ביותר. כי כן דרך המלכות, בכל פעם שצריך, שיקדים ענוה לכבודו וגדולתו. במקום גדולתך שם אני מוצא ענוותנותך, לבוא ולדבר לפניך את אשר ישים ה' תחת הקולמוס : עתיד הקדוש ברוך הוא לנקום נקמת עמו מאותם נביאי השקר, שממלאים בטנם בכבוד וגאות, ומראים עצמם כצדיקי הדור. וצודים נפשות יקרות ודורסים וטורפים אותם, ברגל גאוה ושקר ומעוררים עיניהם של ישראל מלראות אור המנהיג האמת, שממשיך, מגלה ומאיר אור ה', לכל באי עולם, לדור דור לנצח !

דע אחי והאמין, כי מעת תחילת הוויתך בבטן אמך, נגזר עליך מאת הבורא, שתהיה נשיא על ישראל בדור היתום הזה, כדי שתרחם על עם ה', ברחמנות האמתית, ובגודל שלכך הישר ולשונך הצח והמפואר, תלמד העם את האמת הנורא, היחיד בעולם, אשר הופיע ה' לנגד עיניך, בכמה סיבות נפלאות זה כשבשני שנים, ותפתח ותאיר חשכת עיניהם ולבם של ישראל, שכולם יראו אור הצדיק האמת, הטמיר, הגנוז וצפון ונעלם מעין כל; שהוא עיקר חיות וקיום כל הבריאה, וממנו תצמח הגאולה השלמה לעם ישראל ולכל העולם, שכולם ידעו את ה'.

ויעקב איש תם ישב אוהלים ...

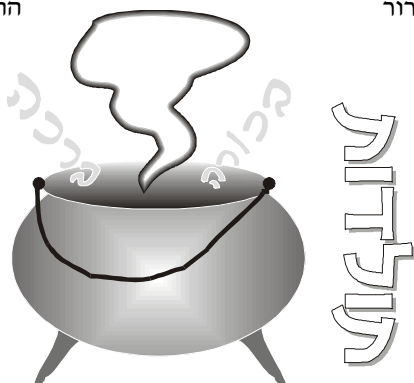
לעתידי יהיו ישיבות שלמות קדושות שילמדו בהם הלמוד של אמונה הקדושה, בבחינת **עוד אושיבך באהלים כימי מועד**. ופרש רש"י : כימי מועד הראשון שהיה יעקב אבינו **איש תם ישב אוהלים**. וכל הישיבה של יעקב אבינו שלמד עם בניו ועם תלמידיו, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, הכל היה בהלימוד של האמונה הקדושה, כי המצוות עדיין לא נתנו אז, ועיקר לימודם היה בעניין אמונה הקדושה, לבטל כל העבודה זרה והכפירות, ולהמשיך ולטעם ולקבוע בלב כל אחד ואחד האמונה הקדושה בשלמות. (לקוטי הלכות - הלכות הפקר ונכסי הגר ד' - אות לב לפי אוצר היראה - אמונה - אות קמ"ח)

כי ציד בפיו ... (בראשית כ"ה, כ"ח)

... כי זה ידוע שכל העולם מתקיים ומתנהג רק על ידי התורה הקדושה. ואם היו הכל לומדים תורה לשמה לבד בלי שום פניות כלל, בוודאי כבר היה העולם מתוקן לגמרי והיו כל ההשפעות והברכות בעולם. ועיקר כל הקלקולים הוא מחמת המחלוקת, כי רוב הלומדים אינם לומדים לשמה, ואפילו הלומדים לשמה קצת אינו זך וברור בתכלית הזכות כראוי, וכל תיקונם הוא על ידי הצדיק האמת בחינת משה שלומד תורה לשמה בתכלית הזיכוך בלי שום צד פסולת כלל, ואם היו כל העולם מתבטלים אצלו, היה הכל מתוקן לגמרי. אבל בעוונותינו הרבים, לא די שאינם מתבטלים אצלו, אף גם הם חולקים ומתנגדים עליו. וכל המחלוקת וההתנגדות נמשך מבחינה המבואר בהתורה י"ב מחמת שהצדיק הגדול מוכרח לדלג בעל כורחו לאיזה בחינה דקה של שלא לשמה בחינת שמאל כדי להמשיך עושר וכבוד וכו', ועל ידי זה הלמדן שאינו כשר כראוי אינו רואה בהתורה כי אם בחינת שלא לשמה כי לא זכה נעשית לו סם מוות. ועל ידי זה מתגרה בו הס"מ עד שנעשה לו פה מהתורה שבעל פה לדבר על הצדיק עתק וכו', ומשם כל החורבנות רחמנא לצלן.

וזה היו כל מלחמות יעקב עם עשו וכל התחבולות שהוכרח לעשות נגדו לקבל הברכות מיצחק. כי יצחק טעה בעשו **כי ציד בפיו**, שצד אביו באמרי פיו דייקא כי שאל לו : אבא איך מעשרין את התבן וכו' ? כאילו הוא צדיק ומתנהג רק על פי התורה בחומרות יתרות. והכל היה בשקר ומרמה כי עשו הלך רק אחר תאוותיו הרעות, ועיקר אחר התאוה הכלליית שהיה צד נשים וכו', כמו שאמרו רבותינו ז"ל. ואף על פי כן בוודאי, עסק גם בתורה שהיו עוסקים בו אבותינו שקבלו משם ועבר. אבל כל לימודו היה רק שלא לשמה הגשמי כי לא חפץ בברכה רק כל לימודו היה רק למרות את אביו, בחינת **כי ציד בפיו**, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, עד שטעה בו יצחק אבינו מעוצם רמאותו. כי זה הקלקול התחיל מחטא אדם הראשון. והאבות התחילו לעסוק בתקונו ולבררו, אבל לא נגמר התיקון עד שבא משה רבנו וברר והעלה כל ההלכות התורה, עד שזכה לקבל כל התורה וכל הלכותיה בפרטיות, ואז היה ראוי שיתתקן העולם לגמרי.

אבל בעוונותינו הרבים, קלקלו על ידי חטא העגל שבא גם כן על ידי למודים רעים של הערב רב שעסקו בתורה שלא לשמה בשקר ומרמה, עד שהטעו את ישראל ונעשה להם פה לדבר סרה על משה, עד שעשו את העגל. והעיקר על ידי ריבוי הזהב והעשירות שהיה להם אז, שכל העשירות נמשך ממשה שהוא החכם האמתית על ידי שנוטה מעט דמעט לשמאל שבביל עושר וכבוד כנ"ל. והם נעשה להם סם מוות, עד שהטעו את ישראל

כבר דברנו קצת מעניין קשר האחדות וידידות שלנו, אשר באמת, לא נמצא בכל העולם, אנשים אחים, נאמנים, אמתיים כמותנו. מאת ה' היתה זאת מן השמים, כדי שנוכה לפרסם ולהודיע שם הצדיק האמת בכל העולם. אשר רק בזה לבד, תלוי כל עיקר תקוותינו ותיקוננו בשלמות. אנחנו צריכים לשמור עצמנו מאד, שלא תפגום האהבה אצלנו חס-ושלום, אפילו כחוט השערה...

המעתיק

רצון וכיסופין

(אוצר היראה – רצון וכיסופין, כ"ב)

בגלותנו הארוך שעובר עלינו מה שעובר בכלליות ובפרטיות, צרות מצרות שונות, אשר כמעט אפס תקוה חס-ושלום; על כן אין לנו עתה שום חיות כי אם התקוה והתוחלת והרצון החזק אליו יתברך, שהוא בחינת הארת הרצון, בבחינת "מה תעירו ומה תעוררו את האהבה עד שתחפץ". כי אף על פי שנדמה כבר להסטר-אחרא שפעלה הרבה ובטלה אותנו מכמה קדושות בכלליות ובפרטיות, על-ידי חורבן בית המקדש ועול הגלות וכו', אף על פי כן לא הועילה כלום כי עדיין החפץ והרצון והכסופין שלנו חזקים ותיקפים מאד אליו יתברך. ומאחר שהרצון דקדושה חזק מאד אז בוודאי לא יועילו, עם כל ההסתות והפתויים והבלבולים והמניעות, כי כולם יתבטלו מחמת תוקף הרצון.

וזה בחינת מצוות חלה שתקנו רבותינו ז"ל גם בחוץ לארץ, בכדי שלא תתבטל תורת חלה. כי עיקר הארת הרצון דקדושה זוכין לקבל בשעת האכילה. ועל-ידי מצוות חלה נתקנת האכילה, שיזכו לקבל על ידה הארת הרצון. ועל כן נקראת חלה מלשון תוחלת וקווי, שהוא בחינת רצון וגעגועים, ורק זה נשאר לנו בגלותינו הארוך. ועל-כן חלה אין לה שיעור מדאורייתא. כי הארת הרצון הוא בבחינת אין שיעור. ועל-כן על-ידי זה דייקא יכולין להתחזק תמיד ולכבוש כל המלחמות-מצוה שצריכין ללחום בזה העולם עם היצר הרע וחילותיו, והם מתגברים מאד מכל צד ורוצים להפיל את האדם גם מהרצון דקדושה.

ועל-כן צריכין להתחזק בזה מאד ולבלי להתיימשך את עצמו בשום אופן ולהיות איש חייל ולהתגבר על-כל פנים ברצונות טובים דקדושה שעל-ידי זה עיקר התגברות המלחמה, כי זה נשאר קיים לעולם יהיה איך שיהיה כי הוא דבר שאין לו שיעור. וכל אחד כפי מה שהוא, יוכל להתחזק בזה תמיד בכל מה שעובר עליו, כי יהיה איך שיהיה, אף על פי כן רצונו חזק מאד אליו יתברך (לקוטי הלכות - הלכות פדיון בכור ה' - אות כ"ו ל' ל"ב). ועיין הלכות חלה ד' - אות ד' ה' מבואר גם כן ענין חלה באופן זה רק בשינוי קצת).

אמר רבינו הקדוש:

המקום שלי הוא רק ארץ ישראל

מה שאני זוסע איני זוסע רק לארץ ישראל ולפי שעה אני רועה בברסלב

תמיד לאמונתך הקדושה באמת כרצונך הטוב, ונוכה להכיר אותך באמת גם בעולם הזה, ולכבד את שמך הגדול בכל עת, כי בשביל זה בראת כל העולמות כולם, בגין דישתמודעין ל-ה. כמו שכתוב "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו". עזור ורחם והושיעה, ועשה למענך ולמען כבוד תורתך הקדושה, שתתגבר חכמת התורה הקדושה על חכמת הפילוסופיא, על חכמות החיצוניות, ויתבטלו כל החכמות שבעולם כנגד אות אחד מתורתך הקדושה והטהורה והתמימה, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, וישבו כולם לתורתך ולעבודתך וליראתך באמת, בכל לב ונפש.

ועזרנו ברחמיך הרבים, ותזמין לנו מלמדים טובים והגונים לבנינו שיהיו עוסקים במלאכתם באמונה, ללמוד הרבה עם בנינו בתכלית המועיל באמת. ויהיו כל המלמדי-תינוקות אנשים כשרים וצדיקים, שלא יקלקלו חס ושלום את ההבל הקדוש של התנוקות של בית רבן, שהוא הבל-פה שאין בו חטא, ויעלה ויראה וירצה וישמע לפניך ההבל הקדוש של התינוקות של בית רבן. ועל-ידי-זה תזכור את ברית אבותינו, ותמתיק ותבטל מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, כל הדינים וכל הגזרות שאינם טובות שנגזרו על עמך ישראל בכלל או בפרט, בין שהוא קודם גזר-דין בין שהוא לאחר גזר-דין, כולם תמתיק ותבטל בזכות הבל פה שאין בו חטא של התינוקות של בית רבן.

ותזכנו ברחמיך הרבים ותקדשנו בקדושתך העליונה, ותזכנו לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת בכל לב ונפש, ונוכה לתקן את כל אשר שחתנו, ונוכה להגביר הנפש על הגוף, עד שיתבטל הגוף לגמרי לגבי הנפש. ונוכה ליתן צדקה הרבה לארץ-ישראל, עד שנהיה נכללים באוירא דארץ-ישראל, בההבל הקדוש שאין בו חטא, עד שנוכה כולנו עמך בית ישראל, שיהיה הבל פינו הבל שאין בו חטא כמו אוירא דארץ-ישראל, וכמו הבל פיהם של תינוקות של בית-רבן...

שיחות

(שיחות ממורינו ר' ישראל בער אודסר, זצ"ל - ה')

... נו, מזמן שמצאתי את הספר (השתפכות הנפש), הלכתי עמו להתבודד והתפללתי כמו שכתוב שמה בשם רבינו, איך להתבודד ואיך להתפלל, והלכתי בשדות, אף אחד לא ידע, זה כמו גנבה, גנבתי עצמי בשדות והיה לי התבודדות וקראתי בהספר, וקיימתי מה שכתוב שם.

וראיתי פעם הראשון בחיי שהכוח של הספר הזה - איזה כוח של התבודדות, זה הורג כל המשחיתים, כל המזיקים, כל מיני מחלות רעות, כל מיני מעשים, כל מיני תאוות.

ראיתי עין בעין שאחרי ההתבודדות כשחזרתי לשיבה, הייתי כמו אדם חדש. הרגשתי בעצמי: "איפה הם כל המשחיתים! נהרגו!"

עד אז, מחמת שרציתי להציל עצמי מהיצר הרע, אז חפשתי וחפשתי וחפשתי, ולמרות שהיה לי ישועות, אבל ישועה כזו - לכבוש כל המלחמות בנקל, זה לא היה לי מעולם. אני קראתי בתוך הספר דף, שני דפים, ותכף קיימתי מה שכתוב שמה. וראיתי פלאות כאלה מה שלא ראיתי בכל ימי חיי, אני מחפש בספרים ואני רואה ישועות, אבל דבר כזה שהיה לי פלא כזה בתוך הדיבורים של זה הספר - לא היה לי מעולם!

נו, אז אני למדתי הרבה בהספר בהתעוררות, בהתלהבות, אבל לא ידעתי מי בעל-מחבר הספר, כי זה היה שמות, והדפים היה אצלי כמו אוצר, אני סגרת את הספר בתוך ארגזי ובכל יום היה לי ההנהגה הזו והיה לי התבודדות, הלכתי עם הספר לתוך השדה וקראתי, ותכף קיימתי מה שקראתי וראיתי פלאות כאלה... בטול הטבע!

ראיתי פלאות גדולות שלא היה לי מעולם, ראיתי נסים ונפלאות חדשות אשר מיום שבאתי על דעתי לא ראיתי פלאות כאלה. ולא ידעתי מי בעל-המחבר של הספר...

שבת שלום

תרומות: בכל סניפי הדואר, חשבון מס' 89-2255-7

מערכת: 050-6741702 / 02-5829086 / 050-6754970

ת.ד. 27100 ירושלים 91270 / שידוכי מצוה: 050-6870043 (13:00-16:00)

עצות

(ליקוטי עצות - תלמוד תורה, ל"ב-ל"ג)

חכמות חיצוניות הם סכלות וחושך כנגד חכמות התורה, ועל-ידי תענית וצדקה לארץ-ישראל זוכין לחכמות התורה, שהם בחינת התעלות הנפש בחינת חסד ואור וחיים, ונמתקין ונתבטלין הדינים (עיין צדקה. וגם לקוטי מוה"ר"ן א', סימן ל"ה).

אין הדין נמתק ואין העולם מתקיים אלא על הבל פה של תינוקות של בית רבן. על-כן צריך כל אחד לבקש ולחפש מאד אחר מלמד כשר והגון וירא שמים, ולבקש את השם יתברך מאד על זה, כדי שלא יקלקל המלמד את הבל פה הקדוש של התינוקות (שם, סימן לז).

תפילה

(לקוטי תפילות א', ל"ז)

רבנו של עולם, רחם על עמך ישראל. ותעלה ותנשא ותרומם ותגלה ותאיר חכמת התורה הקדושה בעולם, ונשוב כולנו לתורתך ולעבודתך באמת ובאמונה, בקדושה ובטהרה גדולה. ונוכה להשתוקק